ជនល្អ

(បទពាក្យ ៧)

ជនណាគាស់ផ្តាច់នូវកំណាញ់ ដែលច្រណែនខ្នាញ់ក្រោធហឹង្សា
ជាជនបរិបូរណ៍ដោយប្រាជ្ញា តថាគតហៅថា ជនរូបល្អ ។
កោរសក់ហើយស្លៀកកាសាវៈ មិនជាសមណៈតាមច្បាប់ធម៌
ច្រណែនលោភៈមូលកុះករ ហៅសមណៈល្អដូចម្តេចបាន ។
ជនណាញ៉ាំងបាបទោះតូចធំ ឲ្យស្ងប់ជ្រងំចិត្តក្សេមក្សាន្ត
ព្រះហៅសមណៈប្រសើរថ្កាន បាបទាំងប៉ុន្មានបានរម្ងាប់ ។
មិនមែនភិក្ខុព្រោះតែសូម ធម៌មានពិសព្រមប្រកាន់ខ្ជាប់
ពួកកិលេសធម៌មិនរម្ងាប់ មិនរាប់ជាភិក្ខុព្រោះសូមនោះ ។
ជនណានៅក្នុងសាសនានេះ លះបុណ្យលះបាបព្រហ្មចារខ្ពស់
រស់នៅក្នុងលោកជំរុះអស់ ឈ្មោះថាភិក្ខុតាមវាទី ។
ជនដែលល្ងិតល្ងង់ទោះស្ងៀមស្ងាត់ គេក៏មិនចាត់ជាមុនី
អ្នកកាន់ជញ្ជីងថ្លឹងហេតុពីរ បាបបុណ្យទាំងទ្វីគឺបណ្ឌិត ។
ប្រាជ្ញកាន់យកធម៌ដ៏ឧត្តម វៀរបាបតូចធំគ្មានដាមជិត
ជនណាស្គាល់លោកទាំងពីរពិត នោះនាមពិសិដ្ឋហៅមុនី ។
ជនណាដែលនៅបៀតបៀនសត្វ មិនចាត់នាមជាព្រះអរិយ៍
អ្នកមិនបៀតបៀនសត្វប្រក្រតី ឈ្មោះថាអរិយ៍វៀងរហូតអើយ ។ល